

selvfølgelig ikke rimeligt, at man bliver udsat for denne forskelsbehandling.

Vi skal prøve, om vi kan finde en løsning på det her problem, som er rimelig, for det skal altså stå klart, at SF ikke ønsker, at en velhaver skal kunne udnytte de muligheder, der er i lovgivningen. Jeg kan så ikke se nogen grund til, at landbrugsloven og vurderingsloven nødvendigvis skal have de samme bestemmelser.

Fremskridtspartiets forslag er, at alle de steder, hvor der er landbrugspligt, og så kan man godt lade være med at sige bopælspligt, for det er der jo, når der er landbrugspligt, skal være omfattet af bondegårdsreglen. Det finder vi slet ikke, der er belæg for, men modsat er det heller ikke nok at sige, at man kan hæve landbrugspligten på ejendomme, der ligger under den 2-ha-grænse, man har i landbrugsloven. Det vil jo heller ikke i alle tilfælde være nok, for jeg er sådan set enig med skatteministeren i, at hvis der ikke drives landbrug på en ejendom, er der selvfølgelig ikke belæg for, at man bruger de her regler.

Efterhånden som man sætter sig ind i problemstillingen, rejser det sådan set flere problemer, end det løser, men jeg har sådan en tro på, at vi nok finder ud af noget. Vi får nok noget fornuftigt ud af det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med, bl.a. fordi det vel ligger sådan, at regeringen ikke bare kan sige, at det her vil den ikke.

Så jeg har sådan en tanke om, at det kunne være, at vi trods alt kunne få noget fornuftigt ud af udvalgsarbejdet. Vi vil i hvert fald medvirke aktivt.

Elisabeth Arnold (RV):

Til den forrige ordfører, til hr. Kristen Touborg, vil jeg blot anføre, at i vurderingssystemet i Danmark er det ikke embedsmænd, men folkevalgte lægfolk, som skal rundt og vurdere ejendommene i den kreds, vurderingsinstitutionen ligger i, og det er en betingelse, at det ikke er kommunen, altså ikke embedsmændene, der bestemmer, hvad vurderingerne skal være. Det er altså lægfolk, der er ude og vurdere, hvad en ejendom skal handles til, eller hvad den står til i markedsværdi.

Så ligger der yderligere i det, at det selvfølgelig er afgørende for vurderingen, om det er en landbrugsejendom, eller om det er et parcelhus, men det er altså ikke embedsværket, der vurderer den pågældende ejendom, det er lægfolk, der arbejder i vurderingssystemet. Derfor

kan man ikke sige, at der er en ond ånd, der har siddet og besluttet, at det nu skal gøres på en bestemt måde.

Det er jo også derfor, at vi har de problemer, der har været årsag til dette forslag, nemlig at der sker forskelsbehandling fra den ene vurderingskreds til den anden. Det er altid problemet, når man beskæftiger sig med et decentralt system og med et system af lægfolk, at man kan risikere, at der er forskellige resultater i forskellige egne af landet.

Borgerne bliver selvfølgelig ramt som af lyn fra en klar himmel, når de tror, de har investeret i en lille landbrugsejendom og får at vide af ejendomsmæglerne, at ejendommen er vurderet efter bondegårdsreglen, og så opdager ved næste vurdering, at det er den pludselig ikke mere, nu er den blevet et parcelhus i stedet for. Det er i virkeligheden de sager, der er årsag til, at dette forslag er fremsat.

Jeg synes, der er store problemer i det her, og hvis vi laver alt for håndfaste, fuldstændig skematiske regler, som forslagsstillerne gerne vil have, risikerer vi, at man blot ved at anskaffe sig to får og fem høns kan få sin vurdering kraftigt nedsat og dermed sine ejendomsudgifter kraftigt nedsat ved at hævde, at man har landbrug, selv om enhver kan se, at det bare er et stort parcelhus, at det i virkeligheden er en beboelse og ikke noget som helst andet. Derfor synes jeg, at man skal være meget opmærksom på, at det stadig væk skal være en skønsmæssig vurdering, om det er en beboelse, eller det er en landbrugsejendom.

På trods af at det var en meget fin og grundig fremstilling, skatteministeren gav, af, hvad det er for kriterier, vurderingsmændene lægger til grund, synes jeg alligevel godt, man kan bruge noget tid i udvalget på at spørge ministeren: Er reglerne klare og tydelige nok? Trænger vi til yderligere klargøring af de forskellige kriterier, der ligger til grund? For det er da utilfredsstillende, hvis vi udsætter nogle borgere for det chok, det er, at de har købt en ejendom på nogle forkerte betingelser.

Hvem er det, der har lovet de betingelser? Det har muligvis været ejendomsmægleren eller sælgerne, og dem kan vi altså ikke her i Folketinget være bundet af. Det er jo også noget med at sætte sig ind i, hvordan systemet fungerer. Men problemer har der været. Vi har alle sammen fået henvendelser fra folk, der er kommet i klemme, og vi skal på en eller anden måde sørge for, at reglerne er forståelige og til at have